

Harlu

Glav a rae er miz-se. Oc'h hunvreal e oa Fatoumata. A-dreñv ar prenestr e wele ar glav o tiverañ war ar werenn. Er gegin e oan ha n'em eus ket ankouaet ar pezh a lavare-hi :

– Gwen ! N'on ket evit gouzañv an amzer-se ken, ar glav-se. Pa oan bihan e plije ar glav din met dre ma koshaen e oan deuet da gaout kas outañ.

Koulskoude e veze kontet dezhi ne badje ket ar glav.

Lavarout a reas Fatoumata :

– Ha ma vefe gwerzhet tout an traoù ? Ha ni, kuit war-zu New York ?

E gwirionez e oa torret an holl draoù em boa dastumet er ranndi : ur skinwel kozh, ur chadenn-hifi ha ne oa ket mui a stereo ganti, ur c'harr-tan kozh-noe e gwinterelloù poazh, hon skingomz-dihuner a golle pemp munutenn bemdez zoken.

– Kuitaat Breizh...

Dav 'vije anzav ne oa labour stabil ebet ganeomp. Fatoumata ? Un tamm kempenn a rae da diez an dud, un deiz pe zaou bep sizhun rak ne oa tamm labour all ebet kinniget da dud evelti, da lavaret eo da dud du o c'hroc'hen. Ha me ? Treiñ a raen e galleg doareoù-ober binviji evit

embregerezhioù. Gant-se e oa a-walc'h ganeomp evit paeñ ar feurm hag a-wechoù prenañ sigarettenoù ha banneoù bier paket en davarn.

– Mont kuit... Pell... Pellgomzet 'deus da vamm. Mont a reomp di da zebrñ ?

– Chom 'ra traoù er yenez ?

– Tra. Ur vi pe zaou marteze. Un tamm kig-moc'h.

– Deomp dezhi, neuze !

Alies e vezemp o tebrñ e ti ma mamm e Chantenay. Neuze e oamp gouest da espern priz boued lein ar sizhun. D'an deiz-se oamp bet en he ranndi, dindan ar glav, evel-just. Ma mamm ne gave ket plijus ar glav kennebeut.

– Da New York emaoamp o vont, a lavaras Fatoumata dezhi.

– Opala ! Da New York ?

– Ya. An Empire State Building, pont Brooklyn...

– Yen ha gleb ar gêr-se !

– N'eo ket ar memes tra, a zisplege Fatoumata.

Mousc'hoarzhin a rae ma mamm. New York ! An deiz-se e kontas deomp penaos e oa erruet he zad eus Gourin gant e hunvreoù a Amerika. A-benn ar fin e oa chomet da labourat e Breserezh Chantenay... Goustadig e tremene an amzer tra ma selaouemp ouzh ma mamm. Banneoù muskadig e oamp oc'h evañ en ur sellout ouzh ar glav dre prenestroù lous ar gegin.

– New York ! N'eo ket ar memes tra, a gendalc'he Fatoumata. Eno e c'hell an holl dud dont a-benn da...

– D'ober petra ?

– Da vevañ !

Er gegin e oa ur skinwel gwenn-ha-du ha penn Sarkozy a fiñve ennañ. Ne baoueze ket ar glav da gouezhañ tra ma selaouemp ma mamm en ur sellout ouzh penn ar Prezidant er skinwel.

Kollet voe he labour gant Fatoumata. Abalamour d'he rener skipailh. Rak skoet em boa gant ar gastaouer daonet-se ivez ! Un noz, dour en he daoulagad, e oa erruet Fatoumata : “ Bountet on bet gantañ ouzh ar voger ha kroget eo d'am fistoulat, e lost... ” Ne oa ket echu he frazenn ha me ha redek war-zu penn-garter ar stal o klask war-lerc'h he rener skipailh, un den anvet Jean-Pierre Martin. Paneve e oan bet harzet gant ur c'henlabourer dezhañ am bije e lazhet.

– Skarzhet eo, en doa c'hwitellet ar gastaouer etre e zent drailhet.

– Ma sac'h ganit !

– Skarzhet eo, eme Jean-Pierre Martin adarre, poan dezhañ chom a-sav.

– N'eo ket skarzhet Fatoumata ! Mont a ra kuit !

E-pad an noz e leñvas Fatoumata. Kroc'hen du he dremm a lufre dindan gouloù hon kambr.

– Penaos vo paeet feurm hon ranndi ? a c'houlenne Fatoumata en ur zifronkal.

– Gast ! Kavout a rin ur gwir labour ha gant an arc'hant-se ez aimp kuit da New York !

Stagañ a reas da leñvañ en-dro. Ne oant nemet hunvreoù met n'eus forzh petra 'mije lavaret dezhi evit he lakaat da vezañ evurus. E-keit-se e oan o klask ul labour spletusoc'h gant forzh strivoù met diaes e oa. E pep lec'h e veze lavaret e veze skarzhet an dud abalamour d'an enkadenn. Pellgomzet em boa d'un den a anavezen. Labourat a rae evel gedour-noz. Lavaret en doa e oa ma anv war marilhoù al lez-varn. Ur gudenn. Tamm spi ebet da gaout gantañ.

– Petra 'vo graet bremañ, Gwen ? a c'houlenne Fatoumata.

Ne oa ket arc'hant ken evit hon sigarettennoù pe hon banneoù bier. Soñjal a raen dalc'hmat e c'hellfemp en em

dennañ met ne ouien ket penaos. Ouzhpenn-se e oa bet harzet mignoned Fatoumata gant ar Polis hag aon em boa e vije bet he zro bremaik.

– Arabat dit bezañ nec’het Fatoumata.

– Ne chom gwenneg ebet ken ganeomp.

– Kavet ’vo un diskoulm.

Mennet ’oan evit diskoulmañ an afer-se, kavout arc’hant a-walc’h a-raok na vije bet re fall stad an traoù. D’ar c’houlz-se e varvas ma mamm. He c’halon, re wan, en doa displeget mezeg an ospital.

– Selaou, Fatoumata, em boa lavaret dezhi pa voe echu obidoù ma mamm. Dav vefe dit mont da New York.

– Penaos...

– Gwerzhed eo bet madoù ma mamm, nebeut a dra e gwirionez, ne oa ket perc’henn war he rannid met....

– Gwen ! Peus ket c’hoant da zont ganin ?

– N’eus ket arc’hant a-walc’h. Te a yelo da gentañ ha me a yelo ivez, pa c’hellin.

– N’ez in ket hepdout.

– Fatoumata ! Bez poellek mar plij ! Ul labour a gavi e New York ha prim ez in d’am zro.

Leñvañ a reas adarre met a-du ganin a-benn ar fin. Dastum a reas he dilhad, un nebeud traoù ha kas a ris Fatoumata d’an ti-gar. Glav puilh a oa krog da ober pa’z eas kuit an tren. Distreiñ a ris d’ar gêr ha buan em boa kerse dezhi. Tremen a rae goustadig an amzer hepti daoust din da vezañ kavet ul labour en ur gourmarc’had. Tamm-ha-tamm e voe gwelloc’h stad an arc’hant. Gall a raen prenañ sigarettennoù ha boutailhadoù bier. Ha Fatoumata ? Bemdez e kase Fatoumata posteloù din ha me a responte ez afen da New York, buan.

D'ar c'houlz-se ez aen bep Sul d'ar vered war bez ma mamm. Buan e voe ar goañv. Fatoumata a gase nebeud a bosteloù din, unan bep eil devezh ha tam-ha-tamm unan ar sizhun. Berroc'h-berrañ e oa he fosteloù ha bewech e skriven : "Pellgomz din !". Re ger ! Displeget he doa din he doa kavet ul labour all hag a-benn ar fin, gant he gopr nevez, he doa prenet ur pellgomzer-hezoug hag un deiz e c'hellis he c'hlevout. He mouezh a oa dous met n'em boa ket hec'h anavezet diouzhtu.

– Hey, Gwen. Pegen brav eo New York ! Ha ganit ?
Mont a ra gwelloc'h an traoù ?

– Mat.

– Pa vin staliet mat e teui. Ok ?

– Ok, karedig.

– Goût 'rez, Gwen. Glav a ra amañ met n'eo ket ar memes tra... Mat an traoù ?

– Arabat dit en em chalañ. Diaes eo gant politikerezh ar gouarnamant. Manifestadegoù 'zo rak aet eo skuizh an dud gant politikerezh Sarkozy hag e vinistred...

– Gwen... Gortoz a ran ac'hanout... Pellgomz a rin en-dro... Kenavo.

E miz Ebrel ne voe ket ken a bosteloù. Goût a ouien e oa da c'hoarvezout. Klasket em boa pellgomz dezhi met ne responte ket. Koulskoude, e miz Mae e teuis a-benn da gomz ganti ur wech all. Ispisial e oa bet an deiz-se : tapet oan bet gant ar polis rak ar vanifestadeg vras a oa bet e kreiz-kêr. Gant mignoned e oan oc'h huchal a-enep ar Prezidant Sarkozy pa voemp taget gant ar CRSed. Ha me kaset d'an toull-bac'h e-pad un nebeud devezhioù. Neuze, d'an deiz-se e oan bet dieubet :

– Fatoumata ?

– Gwen...

Leñvañ a reas er penn all...

– Mat an traoù, Fatoumata ?

– Mat, Gwen, ha ganit ?

– Derc'hel da vont... derc'hel da vont.

Grik. Gall raen he c'hlevout o suc'hellat.

– Na leñvez ket, karedig...

Ha steuziet he mouezh. Aet kuit da vat.

Diskennet e oan evit tapout ar bus. Serr e oa ar vered. Lammet em boa dreist ar voger. Teñval e oa an noz. Laeret em boa bleunioù hag aloubet gant un dic'hoanag divent em boa kroget da evañ ur voutailhad tekila am boa degaset. Evet em boa, azezet war bez ma mamm. Glav a rae evel-just. Chomet oan eurvezhioù hag eurvezhioù ha p'am boe divizet distreiñ d'ar gêr dindan ar glav, mezh-dall, em boa lakaet em soñj evañ ur banne all en un davarn noz. Digor 'oa tavarn an ti-gar. An davarn nemeti a oa digor d'an eur-se. N'em boa ket gwelet e oa Jean-Pierre Martin, rener kozh Fatoumata, staliet er c'hontoer. Pa voen prest da guitaat an davarn en doa heuliet ac'hanon en ur straed teñval.

– Gisti du o c'hroc'hen a blij dit bepred ? a c'houlennas Jean-Pierre Martin a-raok plantañ ur gontell lemm em c'horf.

Kambroù an ospital, o mogerioù gwenn. Eno em boa kejet gant ur mezeg yaouank, un den a orin eus Senegal.

– Anavezout a rit Fatoumata Diallo ? em boa goulennet digantañ, un deiz a-raok mont kuit diouzh ospital. Brav he buhez e New York ?

Mousc'hoarzhin a reas. He anavezout a rae ha keloù en doa bet diganti... Spontet e oan bet. Biskoazh ne oa erruet Fatoumata e New York. Tapet e oa bet gant ar polis, en RER etre Montparnasse ha Roissy.

– Pelec’h emañ-hi ?

– E Dakar.

N’em boa ket ankouaet he fosteloù hag o lennet em boa adarre pa voen distroet d’ar gêr. En he skridoù e komze eus New York, trouz ar gêr vras ha dañs ar c’hirri-tan er straedoù etre tourioù uhel Manhattan. Gaou pe hunvreoù ? Piv ’oar ? E Dakar e oa o chom ha n’he doa ket kredet lavarout ar wirionez din. Un deiz, deiz-ha-bloaz kentañ marv ma mamm e oa, em boa diverket he fosteloù ha dre Internet em boa prenet ur bilhed evit mont da New York.